

i podniósł ją do szlachetnej godności niewieściej. Na drodze życia Jezusa spotykamy nieraz niewiasty bardzo Mu bliskie. Jaki umiar, jak szlachetną rezerwę okazuje w stosunku do nich Boski Król. Ujmujące cuda wynikają z cierpień i win niewieściej; cuda miłosierdzia i łaski świadczą o królewskiej Jego szlachetności dla niewiast. Przepiękny przykład dla płci męskiej. Chronić niewiastę, jako istotę słabszą w słowie i czynie, a nawet w sferze myśli przed wszelką podłością i brutalnością, oto cecha rycerzy z orszaku Boskiego Króla. Albo ma to być dowodem męskości i wyższości, dowodem bohaterstwa, gdy kto nadużywa bezbronnej, niedoświadczonej i lekkomyślnej niewiasty do niecných zabaw i zaspokojenia grzesznych pragnień? Nie jest to dowodem braku poczucia własnej godności, tchórzostwo, zbrodnia, którą szczyć się mogą tylko bezbożni. A nam chrześcijańskim bojownikom wypada podjąć walkę z wyuzdaniem bezbożnych obecnych czasów. Walczymy u stóp „Panny Czystej” o czystość i niewinność serca własnego i życia społecznego. Bądźmy stróżami czci niewieściej, stróżami świętości małżeństwa i chylmy czoło przed podwalinami porządku w dziele stworzenia.

Kobiecość nie jest słabością, lecz polega na harmonii wszystkich sił natury kobiecej, opromienionej pełną godnością czystością i obyczajnością, których wyrazem jest miłość i dobroć. Prawdziwą ozdobą ziemi są czyste dziewice i małżonki. Szlachetna kobiecość, bez względu na to czy w dziewiczości, czy w macierzyństwie wywiera słoneczny wpływ nawet do sędziwej starości, jest ona jakby tchnieniem radosnym wiosny, maja. Niewiasty wywierają wielki wpływ na płć męską, jak o tem świadczą dzieje narodów i serc. Na tem polega wzniosła misja niewiasty. Matka jest kapłanką ogniska domowego. „Bóg niechce działać wszędzie to też stworzył matkę”, powiada lud.

Szlachetne dziewice to kojące, chroniące i modlące się anioły, dokądkolwiek zaprowadziło ich powołanie, czy do szpitala, czy do szkoły, czy też do biura lub pracowni. Ich przykład przyświeca niejednemu towarzyszowi pracy i stanowi dla niego ostoję moralną. Niewiastom świętym Bóg zwierzał „wzniosłą misję: na czele ich kroczy Marja, nasza ochrona, przez udział w dziele odkupienia. Misję wzniosłą wzięty od Boga św. Teresa, św. Katarzyna, Dziewica Orleańska, Jadwiga Królowa i inne. Każdy wielki czas miał swe wielkie niewiasty. A jeżeli nasze czasy stoją pod znakiem upadku, czyż winy nie ponosi to, że w ponizieniu żyją nasze niewiasty? Delikatnej naturze niewieściej i godności kobiecej głębokie rany zadały zbyt swoboda towarzyska względem mężczyzn i gimnastyka pokazowa i zawody i wyścigi i sport

i moda. Gdzie pozostała dawna niewiasta, ostoja dobrych obyczajów, ubóstwiana bohaterka utworów poetyckich?

W rycerskim orszaku Chrystusa-Króla wspólnym zadaniem wszystkich: rycerzy i rycerek jest: walka o czystość serc, bój o chrześcijańskie obyczaje — pod wzniosłym sztandarem Chrystusa-Króla i Marji. Soli Regi. Za przewodem Boskiego Króla i Królowej Niebios. Pod jej opieką zwycięstwo mamy pewne, choćby przeciwko nam stanął cały świat bezbożnych wrogów Chrystusa.

Wielkanoc wśród najbiedniejszych.

Wesołe i radosne „Alleluja” rozbrzmiewało po całym świecie Katolickim, lecz byli, i to w znacznej liczbie, tacy, którym to radosne „Alleluja” przyniosło więcej łez i bólu, widząc się opuszczonymi przez świat. Lecz jakżesz o nich zapomnieć w dniu tak pełnym miłości i pojednania? Dlatego w naszej parafji pamiętano o ich potrzebach i postanowiono przyjść im z pomocą.

Stowarzyszenie św. Wincentego a Paulo z pomocą miejscowego społeczeństwa, które jak zwykle w takich czasach, nie szczędzi grosza, pospieszyło z pomocą. Z zebranych funduszy porobiono paczki, złożone z mięsa, słoniny, cukru, chleba i innych produktów i rozdano między tych najuboższych i to w liczbie przeszło na 150 rodzin. Jest to jak na tutejsze miejscowe stosunki pomoc piękna, godna uznania i pochwały. Niech Bóg Najwyższy łaską Swą nagrodzi tym, którzy z wielkości serc pamiętają o innych.

Na tem miejscu wyrażamy Paniom św. Wincentego a Paulo za ofiarną pracę około zorganizowania tej naprawdę chrześcijańskiej i apostolskiej uczty serdeczne podziękowanie, jak również i tym wszystkim którzy może ostatnim swym groszem dzielili się z ubogimi.